

‘Ο «μήνας του μέλιτος»

ΘΕΑΤΡΟ «ΑΜΙΡΑΛ»

Ο «ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ», ή κωμωδία των κ.κ. Βασ. Σπυροπούλου και Παν. Παπαδούκα που παίζεται στο θέατρο «Αμιράλ» από τον θίασο των 5, θα ήταν ασφαλώς πιο σωστό αν χαρακτηριζόταν σαν φάρσα. Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, πως δεν είναι ευχάριστη και διασκεδαστική. Το αντίθετο μάλιστα. Σαν φάρσα που δεν στηρίζεται τόσο στην αλήθεια των καταστάσεων και στην χαρακτηρογραφία των ηρώων όσο σε μία συρροή άπιθάνων συμπτώσεων και διασκεδαστικών απροόπτων, ο «Μήνας του μέλιτος» είναι πολύ φυσικό να προσελκύη πιο άκοπα το ενδιαφέρον των θεατών που δεν πηγαίνουν στο θέατρο για να προβληματισθούν και να επιβάλουν την κόρωςι του γέλιου τους για ώρισμένες ανσρώπινες αδυναμίες και κοινωνικές έκτροπές, αλλά για να περάσουν απλώς δυο ζέγνοιαστες κι' ευχάριστες ώρες.

ΤΕΧΝΙΚΑ στημένη, ή φαρσοκωμωδία των κ.κ. Βασ. Σπυροπούλου και Παν. Παπαδούκα δίνει άλλωστε στους πρωταγωνιστές του θιάσου των 5 την εύκαιρία να έρμηνεύσουν με ιδιαίτερο μπρίο τους κύριους ρόλους της, ρόλους «επί μέτρω» θα μπορούσε κανείς να πη. Είναι δα όλοφάνερο πως οι κύριοι ρόλοι του έργου διαμορφώθηκαν ανάλογα με τις έκφραστικές ικανότητες και την καλλιτεχνική ιδιοσυγκρασία των ερμηνευτών τους. Έτσι ο κ. Γ. Πάντζας (Θάνος Χαραλαμπίδης), ή κ. Κάκια Αναλυτή (Τζένη), ο κ. Κώστας Βουτσάς (Τζάκ Καμπήρης), ή κ. Σμαρούλα Γιούλη (Πέπη) και ο κ. Κώστας Ρηγόπουλος (Ανέστης Τριανταφύλλου) αποτελούν ένα διασκεδαστικό κουϊντέττο υποκριτικής ελευθεριότητας. Ώρισμένες επιφυλάξεις θα είχε μόνο κανείς για τον κ. Κώστα Βουτσά, που ερμηνεύοντας τον ρόλο του μαμμόθρεπτου Τζάκ θα ήταν προτιμότερο ν' αποφύγη κάποια κωμικά τρύν που θυμίζουν επιθεωρησιακά πρότυπα.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ καλλιτέχνες του θιάσου ξεχώρισαν για το σίγουρο παίξιμό τους ο κ. Δ. Μπισλάνης (Αλεξ) και ή κ. Κούλα Αγαλιώτου (Ασπασία). Για άδοκίμαστους ακόμα νέους και προπάντων νέες καλλιτέχνιδες (μιλάμε γενικώτατα) που περισσότερο από την εύαισθησία και την τεχνική τους εμφανίζονται στη σκηνή για να επιδείξουν απλώς τη σωματική τους διάπλασι, δεν υπάρχουν σ' αυτήν έδω την στήλη περιθώρια για κρίσεις και σχόλια.

ΤΑ ΧΩΡΙΣ ιδιαίτερες αξιώσεις σκηνικά της κ. Μαριλένας Αραβαντινού εξυπηρέτησαν πάντως με την πρακτική τους διαφρύθμισι αποδοτικά τις ανάγκες του έργου.